

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Heleny Nutilové a soudců JUDr. Marie Trnkové a Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jíříka v právní věci

žalobce: **Ing. V. K.**
bytem
zastoupeného Ing. F. M., daňovým poradcem
se sídlem

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8409/19/5200-10423-708571,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal dne 2. 4. 2017 přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2016, kde vykázal příjmy ze závislé činnosti dle § 6 zákona o daních z příjmů ve výši 173 209 Kč a vypočetl daň ve výši 6 795 Kč. K daňovému přiznání přiložil potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti, sražených zálohách na daň a daňové zvýhodnění od dvou zaměstnavatelů, a to od Vltavská plavební s.r.o., Praha a Obec D.. Vzhledem k tomu, že žalobce nedoložil potvrzení o zdanitelných příjmech od třetího zaměstnavatele a výše příjmů ze závislé činnosti uvedená v daňovém přiznání neodpovídala příjmům z doložených potvrzení o zdanitelných příjmech, vznikly u správce daně pochybnosti o správnosti výše základu daně dle § 6 zákona o daních z příjmů, výši daně a výši úhrnu sražených záloh na daň vykázaných v daňovém přiznání, a proto byl žalobce vyzván, aby se k uvedeným pochybnostem vyjádřil a neúplné údaje doplnil.
2. Vzhledem k tomu, že žalobce neposkytl žádné důkazní prostředky, na jejichž základě by mohla být stanovena daň ve správné výši, dospěl správce daně k závěru, že údaje získané od České správy sociálního zabezpečení dostatečně deklarují příjem daňového subjektu od zaměstnavatele SH – Construction s.r.o. a neshledal proto důvody pokračování v dokazování a vydal platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2016 ze dne 9. 8. 2017, kterým žalobci vyměřil daň ve výši 9 645 Kč.
3. Proti tomuto platebními výměru si žalobce podal odvolání, kterému správce daně nevyhověl, a proto jej postoupil odvolacímu orgánu. Po přezkoumání spisového materiálu odvolací orgán uložil dle § 115 odst. 1 daňového řádu správci daně, aby vyzval žalobce k předložení dokladů, na jejichž základě uvedl do daňového přiznání příjem od společnosti SH – Construction s.r.o. ve výši 19 800 Kč částku povinného pojistného souvisejícího s tímto příjmem ve výši 2 030 Kč a částku sražené zálohy z tohoto příjmu na daň ve výši 3 990 Kč, neboť tyto údaje nekorespondovaly s údaji vykázanými společností SH – Construction s.r.o. v evidenčním listu důchodového pojištění. Vzhledem k tomu, že žalobce správci daně na uvedena výzvu nepředložil žádné doklady, které by potvrzovaly výši skutečně obdrženého příjmu od společnosti SH – Construction s.r.o., byl předvolán svědek S. H., který sdělil správci daně, že účetnictví uvedené firmy bylo předáno novému jednatele S. Z.. Svědkem bylo sděleno, že mzda žalobce činila minimálně 15 000 Kč měsíčně. Následně byl rovněž vyslechnut jako svědek Mgr. Ing. P. K., který uvedl, že mu nejsou známy žádné skutečnosti ohledně příjmu vyplaceného společností SH – Construction s.r.o. žalobci.
4. K odvolání žalobce bylo napadené rozhodnutí – platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2016 ze dne 9. 8. 2017 změněno tak, že byla vyměřena daň ve výši 7 545 Kč. Výše zdanitelného příjmu činila v roce 2016 částku 20 000 Kč a výše pojistného 6 800 Kč. Celkové zdanitelné příjmy ze závislé činnosti za rok 2016 činily 173 409 Kč, poměrné pojistné 55 332 Kč a dílčí základ daně 228 741 Kč.

II. Shrnutí žaloby

5. Žalobce podal proti rozhodnutí žalované dne 23. 4. 2019 žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.
6. Žalobce v žalobě uvádí, že měl ve zdaňovacím období roku 2016 pouze příjmy ze závislé činnosti. Jeho zaměstnavatel, společnost Vetrox s.r.o., nevydal žalobci potvrzení o zdanitelných příjmech za uvedené zdaňovací období. Námitka žalobce se proto pohybuje

v rovině ústavněprávní, kdy je zákonem uloženo, aby s daňovým přiznáním fyzická osoba předložila i potvrzení o zdanitelných příjmech, přičemž k jeho zajištění nemá žádné nástroje. Podle žalobce by taková situace neměla být vykládána v neprospěch daňového subjektu.

7. Správce daně eviduje sraženou zálohu na daň z příjmů ve výši 6 135 Kč (30 375 Kč), kterou žalovaný dle § 5 odst. 4 zákona o dani z příjmů uznává v částce o 2 115 Kč nižší s tím, že tato částka zálohy bude zohledněna v tom zdaňovacím období, kdy dojde k vyplacení (doplacení) zadržované mzdy. Vzhledem k tomu, že k doplacení mzdy nikdy nedojde, má žalobce stále zaplacenou zálohu na příjem, který nikdy neobdrží. Přičemž mu bezdůvodně zadržovanou zálohu odmítá správce daně vrátit.
8. Podle žalobce tedy záloha na daň ve výši 6 135 Kč není správnou částkou, neboť pracovní poměr žalobce neskončil v dubnu 2016, ale až 20. 5. 2016. Proto by měla být výše sražené zálohy na daň nejméně o 3 000 Kč vyšší, kdy přesné vyčíslení záležitosti pak na tom, zda bude finanční orgán vycházet z částky měsíční mzdy 10 000 Kč uvedené na mzdovém listu, nebo 9 900 Kč uvedené na smlouvě.
9. Žalobce proto namítá, že skutkový stav nebyl zjištěn úplně, což je v rozporu s § 92 odst. 2 daňového řádu. Podle žalobce mělo být provedeno řádné šetření daňových povinností u společnosti Vetrox s.r.o. Správce daně postupoval liknavě, proto se originální důkazní prostředky z účetnictví uvedené společností velmi těžce zajišťují. Není proto postaveno najisto, jaká záloha na daň skutečně byla žalobci sražena.
10. Podle žalobce došlo k porušení práva na pokojné vlastnictví majetku. V daném případě správce daně i správa sociálního zabezpečení nerozporuje, že odvody byly provedeny ze mzdy ve výši 30 476 Kč, čemuž odpovídá záloha na daň ve výši 6 135 Kč. Žalovaný uznal zálohu na daň ve výši 4 020 Kč, proto je žalobci odpírána částka ve výši nejméně 2 115 Kč, kterou žalovaný eviduje jako zálohu na příjmy, které ovšem nebudou nikdy vyplaceny. Takový způsob výkladu § 5 odst. 4 zákona o daních z příjmu je však v rozporu s právem žalobce na pokojné vlastnictví majetku. Jestliže byla sražena záloha ve výši vyšší, která neodpovídá reálně vyplacené mzdě, měl být přeplatek na záloze vrácen. Žalobce navrhuje, aby krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve shrnul průběh dosavadního řízení a předeslal, že žalobní námitky v zásadě korespondují s odvolacími důvody, se kterými se žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí. Proto žalovaný odkázal především na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
12. K námitce ohledně neúplného zjištění skutkového stavu žalovaný připomněl, že podle § 92 odst. 3 a 4 daňového řádu je daňový subjekt povinen prokázat všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném nebo dodatečném daňovém tvrzení. Proto je žalobce odpovědný za to, že jím předložené důkazní prostředky budou konkrétní a budou prokazovat jeho tvrzení. Žalobce tedy nesl důkazní břemeno tvrzení a rovněž tak i břemeno důkazní. K povinnosti doložit potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti sražených zálohách na daň a daňovém zvýhodnění, žalovaný uvedl, že žalobcem nebyl předložen žádný důkaz, že by zaměstnavatele o vystavení předmětného potvrzení požádal. Pouze navrhl správci daně, aby si předmětné potvrzení vyžádal sám, či aby kontaktoval bývalého jednatele zaměstnavatele SH – Construction s.r.o.

13. V daném případě je mezi účastníky na sporu jaká výše příjmů byla žalobci vyplacena jeho zaměstnavatelem, společností SH – Construction s.r.o. v roce 2016, a jaká výše záloh měla být vypočtena na vyměřenou daň. Žalobce v přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2016 vyčíslil příjem ve výši 19 800 Kč, který však nebyl schopen doložit žádným důkazním prostředkem. V odvolání uvedl, že výše příjmů uvedená v daňovém přiznání neodpovídá skutečnosti, neboť je vypočtena z částky minimální mzdy za měsíce leden a únor 2016, protože pouze za tyto dva měsíce obdržel zálohu na mzdu. Následně potvrdil, že od předmětné společnosti obdržel částku ve výši 13 780 Kč a předložil správci daně dopis, na základě kterého rozvázal pracovní poměr se společností SH – Construction s.r.o. k datu převzetí tohoto dopisu, tedy k datu 20. 5. 2016, a to z důvodu neuhrazení mzdy za měsíc březen a duben 2016. Jinými důkazními prostředky výši obdržené mzdy nebyl žalobce schopen prokázat, přestože byl správcem daně ve výzvě ze dne 21. 5. 2018 informován, jakým způsobem lze předmětnou skutečnost doložit.
14. Žalobce nebyl schopen důkazními prostředky prokázat výši příjmu od společnosti SH – Construction s.r.o., proto navrhl výslech bývalého jednatele uvedené společnosti S. H. a rovněž tak výslech účetní této společnosti J. S. a Mgr. Ing. P. K.. Z těchto svědeckých výpovědí však nebyly zjištěny žádné irelevantní informace. Žalobce žádným důkazním prostředkem nedoložil vyplacení mzdy, jediným důkazním prostředkem byl stejnopis podané výpovědi ze dne 19. 5. 2016. Z toho žalovaný vyvodil, že žalobce obdržel mzdu pouze za leden a únor 2016 v celkové částce 13 780 Kč, což bylo doloženo uvedeným stejnopisem podané výpovědi.
15. Žalobce podal dne 15. 11. 2018 odvolání, jehož součástí byla tzv. pomocná tabulka, která vychází z údajů uvedených ve mzdovém listě předloženém svědkyní J. S., když ze mzdového listu vyplývá, že měsíční hrubý příjem žalobce činí 10 000 Kč, pojistné dle § 6 odst. 12 zákona o důchodovém pojištění činilo měsíčně částku 3 400 Kč, povinné pojistné zaměstnance činilo měsíčně částku 1 100 Kč a záloha na daň představovala měsíčně částku 2 010 Kč, neboť žalobce nepodepsal prohlášení poplatníka daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti. Čistá mzda tedy činila měsíčně částku 6 890 Kč, za leden a únor pak představuje celkem částku 13 780 Kč.
16. Žalovaný proto učinil závěr, že výše zdanitelného hrubého příjmu žalobce činila v roce 2016 za leden a únor částku 20 000 Kč a výše pojistného dle § 6 odst. 12 zákona o důchodovém pojištění částku 6 800 Kč. Po připočtení tohoto příjmu a pojistného k částkám, které byly doloženy v daňovém přiznání potvrzeními o zdanitelných příjmech, dospěl pak žalovaný k závěru, že celkové zdanitelné příjmy ze závislé činnosti žalobce činily za rok 2016 částku 173 409 Kč, povinné pojistné částku 55 332 Kč a dílčí základ daně dle § 6 částku 228 741 Kč.
17. Žalovaný uzavřel, že žalobce nedostal své důkazní povinnosti předložit důkazní prostředek, kterým by doložil výši obdrženého příjmu v roce 2016, a to ani náhradním způsobem. Omezil se pouze na návrhy svědeckých výpovědí a na doložení stejnopisu okamžitého zrušení pracovního poměru a na doplnění odvolání o tzv. pomocnou tabulku. Proto nelze akceptovat tvrzení žalobce stran nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Správce daně provedl celou řadu důkazních prostředků za účelem ověření skutečností podstatných pro vyměření daně žalobci. Lze vzít za prokázané, že společností SH – Construction byla žalobci vyplacena mzda pouze v měsíci lednu a únoru 2016, přičemž pouze sražené zálohy z takto obdržených příjmů pak bylo možné započítat na daňovou

povinnost žalobce za dané zdaňovací období, kdy záloha na daň z předmětných příjmů v roce 2016 činila celkem 4 020 Kč.

18. Žalovaný odmítl námitku žalobce, že mu byla sražena záloha ve výši vyšší, která neodpovídá reálně vyplacené mzdě, neboť tato námitka je irelevantní pro toto řízení. V souvislosti s tím odkázal na § 5 odst. 4 zákona o daních z příjmů, dle kterého platí, že se příjmy ze závislé činnosti vyplacené poplatníkovi nebo obdržené poplatníkem nejdéle do 31 dnů po skončení zdaňovacího období, za které byly dosaženy, považují za příjmy vyplacené nebo obdržené v tomto zdaňovacím období. Příjmy vyplacené po 31 dni po skončení zdaňovacího období, jsou příjmem zdaňovacího období, ve kterém byly vyplaceny nebo obdrženy a zálohy sražené z těchto příjmů plátcem daně se započítají u poplatníka na daňovou povinnost až v tomto zdaňovacím období, ve kterém budou vyplaceny nebo obdrženy. Z toho pak je zřejmé, že zálohy sražené z příjmu, který nebyl poplatníkovi vyplacen, mohou být na daň poplatníka započteny až ve zdaňovacím období, kdy bude příslušný příjem vyplacen. Na daň vypočtenou v daňovém přiznání, tedy může být započtena toliko záloha na daň, která byla sražena z příjmů, které jsou tvrzeny v daňovém přiznání, tedy z příjmů, z nichž je daň v daňovém přiznání vypočítána.
19. Žalovaný vzal za prokázané, že společnost SH – Construction s.r.o. vyplatila žalobci mzdu pouze za leden a únor, na základě zjištěných skutečností měsíční příjem žalobce tak činil 10 000 Kč, pojistné činilo měsíčně částku 3 400 Kč, povinné pojistné zaměstnance činilo 1 100 Kč a záloha na daň představovala měsíčně částku 2 010 Kč. Čistá mzda tak činila měsíčně 6 890 Kč. Lze tedy k příjmům vyplaceným žalobci společností SH – Construction s.r.o. v roce 2016 zohlednit pouze sražené zálohy za leden a únor 2016, které činí celkem 4 020 Kč.
20. Pokud se žalobce dovolává, že záloha na daň mu byla sražena ve vyšší výši, která neodpovídá reálné mzdě, a proto žalovaný uznal jen zálohu na daň ve výši 4 020 Kč, namísto částky 6 135 Kč, je pak žalobci odpírána nejméně částka 2 115 Kč, kterou žalovaný eviduje jako zálohu na příjmy, které nebudou nikdy vyplaceny, k tomu žalovaný konstatoval, že předmětem tohoto řízení je vyměření daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2016, nikoli otázka existence případného vratitelného přeplatku, proto je tato námitka zcela irelevantní. Jestliže je žalobcem tvrzeno, že mu nebyla případně vyplacena část mzdy, je na něm, aby toto nárokoval občanskoprávní cestou. Dle žalovaného nedošlo k porušení jeho ústavně zakotveného práva na pokojné vlastnictví majetku, daňová povinnost za rok 2016 byla stanovena na základě platných právních předpisů.

IV. Právní hodnocení krajského soudu

21. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
22. K námitce, že ze strany správce daně nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, soud uvádí, že řádně zjištěný skutkový stav je podmínkou, bez které nelze posoudit, zda rozhodnutí je v souladu se zákonem. Soud po zhodnocení důkazů zajištěných v rámci řízení před správcem daně dospěl k závěru, že finanční orgány dostatečně zjistily skutkový stav a tento skutkový stav řádně zohlednily v rámci rozhodování, kdy na základě provedených dostupných důkazů dospěly k závěru, jaká byla výše příjmů žalobci vyplacena ze strany

společnosti SH - Construction s.r.o. v roce 2016 a z toho pak dovodily, jaká výše záloh měla být započtena na vyměřenou daň.

23. Ze spisu vyplývá, že v přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2016 žalobce vyčíslil příjem od společnosti SH - Construction s.r.o. ve výši 19 800 Kč, který ovšem nedoložil žádným důkazem, přestože bylo jeho povinností doložit potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti, sražených zálohách na daň a daňovém zvýhodnění, což vyplývá z § 38g odst. 3 zákona o daních z příjmů. Žalobce tvrdil, že uvedené potvrzení mu nebylo k jeho žádosti ze strany uvedené společnosti vydáno, přestože jím bylo požadováno. Takový důkaz ovšem, že by uvedené potvrzení bylo jím vyžadováno, žalobce nedoložil, rovněž tak na žádost správce daně nepředložil mzdové listy, výplatní pásky či bankovní výpisy ani nebyl jím předložen důkaz, že by zaměstnavatele o vystavení předmětného potvrzení požádal. Rovněž tak tato skutečnost, že mu nebylo potvrzení vydáno k žádosti, nebylo jím oznámeno na inspektorát práce, který by mohl za toto protiprávní jednání zaměstnavatele žalobce sankcionovat.
24. Žalobce požadoval po správci daně, aby si předmětné potvrzení od zaměstnavatele vyžádal sám, případně aby kontaktoval jednatele uvedené společnosti. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, správce daně vyzval společnost SH - Construction s.r.o. se sídlem v Praze, aby zaslala potvrzení o zdanitelných příjmech žalobce za rok 2016, ovšem tato společnost na výzvu správce daně nereagovala.
25. Správce daně proto vyzval Českou správu sociálního zabezpečení k poskytnutí údajů o odvodech pojistného na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za žalobce, přičemž Česká správa sociálního zabezpečení správci daně zaslala opisy evidenčních listů důchodového pojištění za rok 2016, ze kterých vyplynulo, že za období od 1. 1. 2016 do 1. 4. 2016 platila za žalobce povinné odvody společnost SH - Construction s.r.o., kdy vyměřovací základ činil 30 476 Kč a za období od 1. 8. 2016 do 31. 10. 2016 platila za žalobce povinné odvody společnost Vltavská plavební s.r.o., kdy vyměřovací základ činil 138 889 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobce rezignoval na doložení výše obdržených příjmů od zaměstnavatele SH - Construction s.r.o., kdy nepředložil výplatní listky, platové výměry, bankovní výpisy, kdy získání těchto důkazních prostředků ponechal na správci daně, správce daně vyrozuměl žalobce, že při stanovení daňové povinnosti za zdaňovací období roku 2016 bude vycházet z údajů sdělených v odpovědi České správy sociálního zabezpečení ze dne 30. 6. 2017, tedy, že vyměřovací základ za období od 1. 1. 2016 do 1. 4. 2016 činil 30 476 Kč. Podle správce daně tyto údaje, které získal od České správy sociálního zabezpečení, dostatečně deklarují příjem žalobce od zaměstnavatele SH - Construction s.r.o., a na základě toho byl jím vydán platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2016, kterým vyměřil žalobci daň ve výši 9 645 Kč, kdy žalobcem vyměřená vypočtená daň v daňovém přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2016 byla jím vypočtena daň ve výši 6 795 Kč. Žalobce se proti tomuto platebnímu výměru odvolal, přičemž zejména namítal, že bylo na záloze, která byla spočtena správcem daně, sraženo více, neboť dle rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1, č. j. 17 C 97/2016-7, byla shledána neplatnost výpovědi zaměstnavatele žalobci a zaměstnavatel tedy žalobci dlužil a dluží část mzdy. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1, č. j. 17 C 97/2016-7 vyplývá, že rozsudkem pro zmeškání byla určena neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru žalobce učiněného ze strany jeho zaměstnavatele společnosti SH - Construction s.r.o., dopisem ze dne 22. 4. 2016.

26. V rámci odvolacího řízení byl opětovně žalobce vyzván k předložení dokladů, na jejichž základě uvedl do daňového přiznání příjem dle § 6 zákona o daních z příjmů od společnosti SH - Construction s.r.o., ve výši 19 800 Kč, částku povinného pojistného souvisejícího s tímto příjmem ve výši 2 030 Kč a částku sražené zálohy z tohoto příjmu na daň ve výši 3 990 Kč, neboť tyto údaje nekorespondují s údaji vykázanými jeho zaměstnavatelem v evidenčním listu důchodového pojištění.
27. Na základě výzvy žalobce sdělil, že nemůže doložit příjem od společnosti SH - Construction s.r.o., a že částka 19 800 Kč odpovídá dvojnásobku minimální mzdy (tehdy 9 900 Kč) za měsíc leden a únor 2016, dále zplnomocněný zástupce žalobce uvedl, že přestože pracovní poměr žalobce trval do května 2016, tak pouze za měsíc leden a únor 2016 žalobce přijal zálohu na mzdu. Zplnomocněný zástupce žalobce potvrdil, že částky nejsou uvedeny v daňovém přiznání správně a vytkl liknavost správce daně s tím, že má za to, že pracovní poměr trval déle, a to s odkazem na rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1, č. j. 17 C 97/2016-7.
28. Následně správce daně vyslechl jako svědka jednatele společnosti SH - Construction s.r.o., S. H., který správci daně sdělil, že účetnictví společnosti bylo předáno novému jednateři S. Z. s tím, že účetnictví společnosti vedla v předmětném období J. S.. Dále svědek uvedl, že mzda žalobce činila minimálně 15 000 Kč měsíčně, a že byla žalobci zasílána na jeho bankovní účet do konce pracovního poměru.
29. Správce daně proto následně vyzval S. Z. k zaslání kopie mzdového listu žalobce za zdaňovací období roku 2016 a o zaslání kopie prohlášení poplatníka daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti pro zdaňovací období 2016 žalobce, event. o zaslání kopie potvrzení o zdanitelných příjmech za uvedené zdaňovací období. Na tuto výzvu nebylo reagováno, přestože byla Z. dne 2. 10. 2018 doručena.
30. Správce daně vyslechl jako svědka účetní J. S., která prováděla účetnictví pro společnost SH - Construction s.r.o.. Svědkyně předložila správci daně potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti za rok 2016, ze kterých vyplynulo, že úhrn zúčtovaných i vyplacených příjmů ze závislé činnosti v měsíci lednu až dubnu 2016 činil 30 476 Kč, úhrn povinného pojistného 10 362 Kč a skutečně sražená záloha na daň 6 135 Kč. Dále předložila potvrzení o zaměstnání za období od 1. 6. 2015 do 1. 4. 2016, evidenční list důchodového pojištění za rok 2015 a 2016, z něhož vyplynula výše vyměřovacího základu za rok 2016 ve výši 30 476 Kč a mzdový list za rok 2016, ze kterého je patrné, že žalobce pobíral v měsíci leden, únor, březen 2016 zdanitelný příjem ve výši 10 000 Kč a v dubnu 476 Kč. Takže celkový zdanitelný příjem od 1. 1. 2016 do 1. 4. 2016 představuje částku 30 476 Kč, záloha na daň 6 135 Kč, pojistné – zaměstnavatel 10 362 Kč, když žalobci byla vyplacena čistá mzda za uvedené období 20 988 Kč. Svědkyně rovněž předložila podací lístek z pošty ze dne 14. 11. 2016 ohledně zaslání dokumentů žalobci.
31. Svědkyně dále uvedla, že potvrzení o zdanitelných příjmech za rok 2016 vystavila a předala bývalému jednateři S. H., s tím, že údaje v potvrzení o zdanitelných příjmech za rok 2016 odpovídají údajům ve mzdovém listě a evidenčním listu důchodového pojištění. Jakým způsobem byla mzda vyplácena, si nepamatuje. Svědkyně dále uvedla, že vyčíslila hrubou mzdu dle pracovní smlouvy v účetnictví.
32. Následně předložil žalobce stejnopis okamžitého zrušení pracovního poměru, které zaslal žalobce společnosti SH - Construction s.r.o. s vyplněným podacím lístkem a vyplněnou a potvrzenou dodejkou, ze kterého vyplývá, že žalobce sdělil zaměstnavateli, že mu nebyla

za měsíc březen 2016 do dne 19. 5. 2016 zaplacená mzda, a proto ruší okamžitě pracovní poměr podle § 56 odst. 1 písm. b) ke dni převzetí písemnosti s tím, že mu vzniká nárok na náhradu mzdy za dva měsíce. Současně požadoval žalobce vyplacení ušlé mzdy, nevybrané dovolené a zaslání zápočtového listu a evidenčního listu důchodového zabezpečení a potvrzení o zdanitelných příjmech za rok 2016. Žalobce rovněž doložil i podací lístek, ze kterého je patrné, že uvedená výpověď byla zaslána poštou dne 19. 5. 2016. Žalobce dne 15. 11. 2018 odvolání doplnil o tzv. pomocnou tabulku, dle které žádá o přihlídnutí k záloze na daň ve výši 9 240 Kč, tedy k výši zálohy na daň, která měla být sražena z příjmů v období od ledna do května 2016 a skutečně vyplacené mzdě ve výši 13 780 Kč za leden a únor.

33. Žalovaný dospěl k závěru, že výše skutečně vyplacené mzdy nebyla ze strany zaměstnavatele žalobce prokázána, kdy jediným důkazním prostředkem k tvrzení žalobce, že mu společnost SH – Construction s.r.o. vyplatila mzdu pouze za leden a únor 2016 je kopie výpovědi z pracovního poměru ze dne 19. 5. 2016, která byla adresována jeho zaměstnavateli, kdy správce daně při rozhodování vycházel z tvrzení žalobce, že obdržel mzdu pouze za leden a únor 2016 v celkové části 13 780 Kč. Žalovaný při rozhodování vzal v úvahu, že výše zdanitelného příjmu hrubého žalobce od společnosti SH – Construction s.r.o. činila v roce 2016 za leden a únor částku 20 000 Kč a výše pojistného dle § 6 odst. 12 zákona o daních z příjmů částku 6 800 Kč. Po připočtení tohoto příjmu a pojistného k částkám, které byly žalobcem řádně doloženy v daňovém přiznání potvrzeními o zdanitelných příjmech, dospěl žalovaný k závěru, že celkové zdanitelné příjmy ze závislé činnosti žalobce činily za rok 2016 částku 173 409 Kč, povinné pojistné částku 55 332 Kč a dílčí základ daně dle § 6 zákona o daních z příjmů částku 228 741 Kč.
34. V daném případě je mezi účastníky na sporu, jaká výše příjmů byla žalobci vyplacena ze strany společnosti SH – Construction s.r.o. v roce 2016 a jaká výše záloh měla být započtena na vyměřenou daň.
35. Soud poukazuje na to, že je povinností daňového subjektu prokázat všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v přiznání, hlášení a vyúčtování nebo k jejichž průkazu byl správcem daně v průběhu daňového řízení vyzván. Z toho plyne, že je daňový subjekt odpovědný za to, že jím předložené důkazní prostředky budou prokazovat jeho tvrzení. Daňový subjekt nese břemeno tvrzení a má rovněž povinnost své tvrzení doložit, tedy nese i břemeno důkazní. Přitom je pouze věcí daňového subjektu jaké důkazní prostředky navrhne k prokázání svých tvrzení, tedy je povinností daňového subjektu dokazovat vše, co sám tvrdí. Daňový subjekt je odpovědný za to, že jím předložené důkazní prostředky budou konkrétní a budou dokazovat jeho tvrzení. Žalobce v průběhu řízení před správcem daně sám připustil, že údaje jím uvedené v daňovém přiznání správné nejsou. V daném případě správní orgán rozhodoval na základě důkazů, které byly zajištěny, neboť žalobce neprokázal svá tvrzení z důvodu neunesení důkazního břemene, zejména nepředložil potvrzení o zdanitelných příjmech za rok 2016. Správce daně na základě vyhodnocení svědeckých výpovědí a listinných důkazů dospěl k závěru, že žalobce obdržel mzdu pouze v měsíci lednu a únoru 2016, což vyplývá z výpovědi z pracovního poměru, která byla žalobcem zaslána jeho zaměstnavateli dne 19. 5. 2016. Zcela nedůvodně je proto žalobcem namítána liknavost správce daně, neboť především jeho povinností bylo doložit potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti, sražených zálohách na daň z těchto příjmů a daňovém zvýhodnění. Soud se zcela ztotožnil se žalovaným, že správně nebylo vycházeno ze svědeckých výpovědí ohledně toho, jaká výše příjmů byla žalobci vyplacena,

neboť na základě svědeckých výpovědí takový závěr učinit, jestliže svědkyně Sládková (účetní) vypověděla, že vycházela při vypracování mzdových listů pouze z pracovní smlouvy, nikoli ze skutečně odpracované doby. Správně proto vycházel žalovaný z výpovědi, ze které vyplývá, že žalobce obdržel příjem pouze v měsíci lednu a únoru 2016, a to ve výši 20 000 Kč z čehož výše pojistného dle § 6 odst. 12 zákona o daních z příjmů představuje částku 6 800 Kč, kdy záloha na daň z předmětných příjmů v roce 2016 za uvedené dva měsíce činila celkem 4 020 Kč.

36. Soud proto uzavřel, že pro neschopnost žalobce, který nedostal své důkazní povinnosti a nepředložil důkaz ohledně obdrženého příjmu od společnosti SH – Construction s.r.o. od měsíce ledna 2016 do doby trvání pracovního poměru, a to ani náhradním způsobem, kdy nebyl schopen doložit výplatní listiny ani výpis z účtu, ze kterého by byla výše příjmu patrná, správně vycházel žalovaný ze stejnopisu okamžitého zrušení pracovního poměru, neboť jiný důkaz ohledně výše příjmů zajištěn nebyl. Námitka žalobce, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, je proto nedůvodná, neboť z uvedené výpovědi je patrné, že žalobci byl příjem za uvedené dva měsíce vyplacen ze strany zaměstnavatele, kdy vycházel zejména správce daně z jeho tvrzení. Je proto správný závěr žalovaného, že společností SH – Construction s.r.o. byla žalobci vyplacena mzda pouze v měsíci lednu a únoru 2016 a pouze sražené zálohy z takto obdržených příjmů bylo možné započíst na daňovou povinnost žalobce za dané zdaňovací období, kdy záloha na daň z předmětných příjmů činila 4 020 Kč. Liknavý postup správce daně shledán nebyl, jestliže bylo jím prováděno rozsáhlé dokazování, jak vyplývá z obsahu správního spisu. Naopak žalobce nedostal své povinnosti a nedoložil své příjmy.
37. V souvislosti s tím soud poukazuje na § 5 odst. 4 zákona o daních z příjmů, dle kterého platí, že se příjmy ze závislé činnosti vyplacené poplatníkovi, nebo obdržené poplatníkem nejdéle do 31 dnů po skončení zdaňovacího období, za které byly dosaženy, se považují za příjmy vyplacené nebo obdržené v tomto zdaňovacím období. Příjmy vyplacené nebo obdržené po 31 dni po skončení zdaňovacího období jsou příjmem zdaňovacího období, ve kterém byly vyplaceny nebo obdrženy na zálohy sražené z těchto příjmů plátcem daně se započítají u poplatníka na daňovou povinnost až v tom zdaňovacím období, ve kterém budou vyplaceny nebo obdrženy. Z toho pak vyplývá, že zálohy sražené z příjmu, který nebyl žalobci vyplacen, tedy za měsíce březen a následující v roce 2016 mohou být na daň započteny až ve zdaňovacím období, kdy bude tento příslušný příjem žalobci vyplacen. Proto správně na daň vypočtenou v daňovém přiznání může být započtena toliko záloha na daň, která byla složena z obdržených příjmů, tedy za měsíc leden, únor 2016, tedy z příjmů, z nichž je daň v daňovém přiznání vypočítána. V daném případě bylo prokázáno, že žalobci byla vyplacena mzda pouze za leden a únor 2016, kdy měsíční příjem žalobce představoval 10 000 Kč, pojistné dle § 6 odst. 12 zákona o dani z příjmů činilo měsíčně 3 400 Kč, povinné pojistné zaměstnance činilo měsíčně 1 100 Kč a záloha na daň představovala měsíčně částku 2 010 Kč. Čistá mzda představuje částku 6 890 Kč, proto tedy lze k příjmům vyplaceným žalobci společností SH – Construction s.r.o. zohlednit v roce 2016 pouze zálohy za leden a únor 2016, což představuje částku 4 020 Kč.
38. Zcela nedůvodně se žalobce domáhá toho, že záloha na daň mu byla sražena v částce 6 135 Kč a žalovaný proto nesprávně uznal jen zálohu ve výši 4 020 Kč, a proto je žalobci odpírána částka 2 115 Kč, kterou žalovaný eviduje jako zálohu na příjmy. V tomto případě jde o vyměření daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, nikoli o vratitelný přeplatek, proto tato námitka je zcela irelevantní pro uvedené řízení. V daném případě se

jedná o započtení sražených záloh na daň v době, kdy jsou příjmy, z nichž je daň vypočtena daňovému subjektu, vyplaceny či jím obdrženy. Jestliže žalobce sám tvrdí, že příjmy za měsíc březen, duben neobdržel, nelze pak započítat sraženou zálohu na daň za tyto měsíce.

39. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
40. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy žalovaný, který se práva náhrady nákladů řízení vzdal, mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 14. října 2020

Mgr. Helena Nutilová v. r.
předsedkyně senátu